

Toiletlet - et frirum

Når man lige ser et billede af mig fra Slip Slikket, helt dullet op med kjole, lakerede negle og flagrende hår, er det nok ikke så nærliggende at forbinde det billede med toilet-båse.

Sandheden er bare, at jeg har udviklet et ret så nært forhold til netop toilet- båse.

Som tidligere beskrevet, er jeg sådan et slags menneske, der meget let kommer i sine følelsers vold.

Jeg har brugt rigtigt langt tid på, at vride og dreje mig selv ud af min naturlige form for at passe ind i andres. Når veninder, bekendte, familiemedlemmer, kærester etc. bad om MIN mening eller min hjælp, kunne jeg føle det ekstremt overvældende. Selv det at blive afkrævet et svar om et eller andet fuld- stændigt banalt, som fx. “Vil du sørge for det eller det“, kunne hyle mig så meget ud af den, at jeg uden at tænke på min egen kalender eller plan bare sagde ja.

... og jeg blev ked af det, for jeg syntes ikke, jeg kunne leve op til alt det, jeg sagde ja til.

Tilbage til toiletterne. Kan du nikke genkendende til ovenstående? Kommer du alt for tit til at påtage dig alle mulige pligter og opgaver for andre?

Tricket er enkelt : Gå på toilettet! Sig til vedkommende “lige et øjeblik, jeg skal lige ...”.

Det er altid en gyldig grund til at forlade en presset situation. Når du så al- ligevel er derude, så sæt dig på kummen, luk øjnene, hold dig på maven og stil dig selv spørgsmålene:

- * Er dette virkelig det bedste for mig?
- * Mærkes dette let og dejligt?
- * Hvad har jeg i virkeligheden brug for?

Det virker.

Hvadenten det er kollegaen, din mor eller en potentielt alarmerende kagesituation, der venter dig udenfor toilettets trygge vægge, har du givet dig selv et pusterum, og lov til at mærke efter, hvad du egengtligt har lyst til.